

16 נובמבר 2014

ת"פ 4159-98 מדינת ישראל נ' לזרובסקי

1

לפני ד"ר עודד מודריק-שופט, סגן נשיא

המבקש

ארנלדו עומר לזרובסקי

ע"י עו"ד אביגדור פלדמן ועו"ד ימימה אברמוביץ

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י עו"ד מיקי פורן ועו"ד קרן וקסלר כמח"א - פלילי

2

3

החלטה

4

זו בקשה לתשלום פיצוי למבקש שזוכה בדין.

5

6

רקע

7

ההליך הפלילי נגד המבקש התנהל משך כ-12 שנים ולאחר גלגולים שונים הסתיים בזיכוי לפי פסק דין של בית המשפט העליון.

8

9

10

המבקש הורשע ביום 27/7/00 בבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעבירה של מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו ארבע עשרה שנים ובמעשה סדום בקטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים ועונשו נגזר לשש שנות מאסר, שמחן ארבע לנשיאה בפועל וכן תשלום סך של 7,500 ש"ח פיצוי למתלונן. המבקש היה עובד ניקיון בקאנטרי קלאב (להלן: "הקאנטרי") והרשעתו התבססה על תלונת קטין בדבר ביצוע העבירות שלעיל באותו קטין [תפ"ח 4159/98].

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

ערעורו לבית המשפט העליון נדחה ביום 7/6/01 [ע"פ 5874/00].

המבקש נשא את עונש המאסר. ביני לבניי הוגש לבית משפט השלום בכפר סבא, על יסוד תלונת אותו קטין, כתב אישום נוסף כנגד אחד בשם שניידר שעבד אף הוא בקאנטרי. הקטין יחס לשניידר מעשי עברה דומים לאלה שיחס למבקש, בנסיבות דומות ובזמנים סמוכים. שניידר הורשע בדין, אך זוכה ברוב דעות בידי בית המשפט המחוזי כערכאת ערעור [ע"פ 71364/01].

בית המשפט המחוזי בהל אביב - יפו

16 נובמבר 2014

ת"פ 4159-98 מדינת ישראל נ' לזרובסקי

- 1 בעקבות זיכוי של שניידר, הגיש המבקש לבית המשפט העליון בקשה לקיום משפט חוזר. בית
- 2 המשפט העליון קיבל, ביום 28/12/05, את הבקשה משום שהגיע למסקנה שקיים "חשש ממשי
- 3 לעיוות הדין". זה על בסיס השוואה בין ההליך בעניינו של המבקש, לבין ההליך שהתנהל בעניינו של
- 4 שניידר [מ"ח 9054/03].
- 5
- 6 חרף הערת בית המשפט העליון בדבר החשש לעיוות דין, חזר בית המשפט המחוזי והרשיע ביום
- 7 6/10/08 את המבקש במסגרת הדיון במשפט החוזר.
- 8
- 9 המבקש שב וערער על הרשעתו וביום 25/11/10 זיכה אותו בית המשפט העליון מכל העבירות בהן
- 10 הורשע. הזיכוי התבסס על "ספק מכריע ורחב היקף בשאלה האם אכן ביצע [המבקש] את המיוחס
- 11 לו בכתב האישום..." וכן שלאחר עיון בחומר הראיות "לא נמצא בו הסבר המניח את הדעת
- 12 ומשקיט את המצפון... נותר... ספק משמעותי בדבר אשמתו של המערער" [ע"פ 9809/08].
- 13
- 14 בפסק הדין המזכה כתב השופט גיוראן :
- 15 "המערער, ארנלדו לזרובסקי, כבר אינו אדם צעיר וסובל מבעיות
- 16 בריאותיות קשות. כבר למעלה מעשור מהווה פרשה זו, למרבה הצער,
- 17 הציר סביבו נסובים חייו. משסיים המערער לרצות את עונש מאסרו, גייס
- 18 את שארית כוחותיו כדי להיאבק על טיהור שמו הטוב והסרת הרבב שדבק
- 19 בו עם הרשעתו. את חירותו של המערער לא נוכל להשיב ועל כך אני מצר.
- 20 ברם, אולי יהא משהו בפסק דין זה בכדי להשיב לו את שמו הטוב חזרה
- 21 ולהעניק לו נחמה פורתא" [שם].
- 22
- 23 נוכח הזיכוי – אולי על פי הערתו של כבוד השופט גיוראן - הוגשה הבקשה דנן, הנשענת על הוראות
- 24 סעיף 31(ג) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984 (להלן: "החוק").
- 25
- 26 **טענות הצדדים**
- 27 **טענות המבקש**
- 28 המבקש טוען שעניינו מהווה תקדים בהיסטוריה השיפוטית של מדינת ישראל. לפי שעד הנה לא
- 29 אירע שאדם זוכה במסגרת ערעור על תוצאותיו של משפט חוזר [פרשת מע"צ (תפ"ח 4063/98) הררי
- 30 ואח' נ' מדינת ישראל] הסתיימה בכך שהמדינה נסוגה מכתב האישום לאחר שבית המשפט העליון
- 31 הורה על קיומו של משפט חוזר וכך היה גם בפרשת ברנס (תפ"ח 212/02) מדינת ישראל נ' ברנס].
- 32 המבקש נדרש להיטלטל אנה ואנה בין ערכאות שונות במשך כתרסר שנים שהמיטו עליו קלון, סבל
- 33 פיזי ובמיוחד נפשי.

16 נובמבר 2014

ת"פ 98-4159 מדינת ישראל נ' לזרובסקי

- 1 המבקש עלה לארץ מארגנטינה וביקש להשתקע בארץ מכורתו. ביום חשוך אחד מצא עצמו על ספסל
- 2 הנאשמים על לא עוול בכפו. למן תחילת ההליך הפלילי החל המבקש בטיפול פסיכיאטרי. נקבעה לו
- 3 נכות נפשית של כ-40% על בסיס היעדר שמחת חיים, דיכאון, עצבנות, התפרצויות זעם, סיוטים בשל
- 4 תחושת אשמה כלפי המשפחה שלו. המבקש מטופל גם לאחר שחרורו מן הכלא, שכן הוא סובל
- 5 מ-הֶלֶמָת (PTSD). הדברים הוחמרו בעקבות המאסר הממושך ותופעות הלואי שלו.
- 6
- 7 בדצמבר 2010 פנה בא כוח המבקש ליועץ המשפטי לממשלה, בבקשה לקבוע מנגנון שיכמת את הנזק
- 8 שנגרם למבקש בעטיים של ההליכים המשפטיים שהתנהלו נגדו. הבקשה נדחתה בטענה שעניין אינו
- 9 נופל אל הגדרים שבהם מוצדק לתת פיצוי על פי סעיף 80 לחוק העונשין. המבקש קובל על כך
- 10 שההחלטה מהווה מהלך של התעמרות כלפיו. שכן פיצוי כספי בגין זיכוי לאחר הליך פלילי מתמשך,
- 11 יש בו רק מעט מזעיר של הקלה על הסבל והנזק העצומים שנגרמו למבקש.
- 12
- 13 המבקש כבן 80 כעת. היום לא ניתן להשיב את הגלגל לאחור. ספק אם פיצוי חומרי מקסימלי יוכל
- 14 להעלות ארוכה לסבל הרב שהמבקש סבל, אולם בפיצוי חומרי עשויה להיות נחמה פורתא.
- 15
- 16 אכן הזיכוי של המבקש בסופו של דבר הוא זיכוי מחמת הספק. אלא שמבחינה מושגית אין הבדל בין
- 17 זיכוי מספק וזיכוי נעדר ספק. זה וזה זיכוי מלא המה. הרשעה בדין תיתכן רק כשאין ספק סביר. כל
- 18 מסכת ראייתית נמוכה יותר מרף הוכחה זה, פירושה זיכוי. אפשר אולי להחריג זיכוי בעל אופי
- 19 "טכני" (למשל כשעד מרכזי הלך לעולמו). אך בענייננו מדובר בזיכוי שהוא תוצאה של ספק ממשי
- 20 באשמתו של המבקש. הזיכוי מהווה יסוד לבקשה דנן.
- 21
- 22 **טענות המשיבה**
- 23 השקפת המשיבה היא שפיצוי לנאשם שזוכה מותנה בכך שמתברר שמלכתחילה לא היה יסוד
- 24 לאשמה או במקרים שבהם נמצא טעם לפגם בהתנהלותה של המדינה (טעם לפגם שבסופו של דבר
- 25 הביא לזיכוי ולו מחמת הספק). כך למשל בפרשיות מוע"צ וברנס הושתת החיוב בפיצוי על פגמים
- 26 שנמצאו בהתנהלות המדינה, בעיקר האופי האלים בו נגבו הודאות מהנאשמים.
- 27
- 28 עניין ברנס ומוע"צ שונים מענייננו גם בכך שטרם עריכת המשפט החוזר, חזרה בה המדינה מן
- 29 האישום ובכך הסכימה לתוצאה המזכה. בענייננו התנהל משפט מרובה הליכים שבמסגרתו הורשע
- 30 המבקש שלוש פעמים לפני שלושה הרכבים שונים. תשעה שופטים, קבעו הלכה, למעשה שהמבקש
- 31 אשם במיוחד. הזיכוי בסופו של דבר, לפי השקפת המשיבה, הוא "חריג שבחריג, בהליך חריג
- 32 שבחריג".

16 נובמבר 2014

ת"פ 4159-98 מדינת ישראל נ' לזרובסקי

- 1 המשיבה גורסת שיש לנקוט את נוסחת האיוון שהתפתחה בפסיקה לתשלום פיצויים, לפי סעיף 80
- 2 לחוק העונשין. לפי נוסחת איוון זו, פיצוי מגיע בנסיבות שבהן מתברר שלא היה יסוד לאישום
- 3 מלכתחילה. הדבר אינו מתקיים בענייננו, שהרי כאמור שלושה הרכבים שונים מצאו שיש מקום
- 4 להרשיע את המבקש. ברור שבתי המשפט לא היו מגיעים למסקנה מרשיעה אלמלא היה יסוד
- 5 לאשמה.
- 6
- 7 נוסחת האיוון מאפשרת לפצות נאשם גם בשל "נסיבות אחרות המצדיקות זאת". אין נסיבות
- 8 מיוחדות המצדיקות את הפיצוי. יש להבחין בין העניין דנן לבין עניין ברנס למשל. שם המתין
- 9 הנאשם 30 שנים עד שנערך המשפט החוזר ושם גם התברר פגם בהתנהלות התביעה. פגם חמור כזה
- 10 התברר גם בעניין מע"ץ גם הנסיבות האישיות של ברנס (מחלה סופנית) היו קשות יותר מנסיבותיו
- 11 של המבקש.
- 12
- 13 בדין איש לא טוען כי נפל פגם או הייתה רשלנות בהתנהלות חוקרי המשטרה. הלכה למעשה רוב
- 14 השופטים שישבו על מדוכת הדיון במשפט זה התרשמו מעבר לכל ספק בעניין אשמת המבקש. גם
- 15 הפסק המזכה של בית המשפט העליון אינו חורץ מסמרות נטועים שהמתלונן בדה תלונתו. ההחלטה
- 16 על קיום משפט חוזר נבעה מהטעם שהדעת מתקשה להלום מצב בו ישנו מתלונן אחד המכוון
- 17 תלונתו כלפי שניים ומאחר שהתלונה מתבררת בשני משפטים נפרדים נמצא בית המשפט מדבר בשני
- 18 לשון; בעניין אחד מושתתת הרשעה על עדות המתלונן ובעניין זה נקבע זיכוי על בסיס אותם דברים.
- 19
- 20 המשיבה טענה גם שמתן פיצוי במקרה זה יגרום לעומס כספי למערכת ולחסימת הפתח למשפטים
- 21 חוזרים שכן החשש שמא ייפסק פיצוי עלול לצמצם את מספר ההחלטות בדבר קיום משפט חוזר
- 22 כדי לחסוך את עלויות הפיצוי.
- 23
- 24
- 25 **דיון והכרעה**
- 26 **הדין**
- 27 באורח כללי, מוסדרת סוגיית הפיצוי לנאשם שזוכה בהוראת סעיף 80 לחוק העונשין. אולם בהקשר
- 28 לזיכוי בעקבות ביטול הרשעה במסגרת משפט חוזר, מצויה הוראה מיוחדת בסעיף 31(ג) של חוק בתי
- 29 המשפט. בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לצוות לשלם לנאשם שזוכה או שכתב
- 30 האישום נגדו בוטל, הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו, אם ראה בית המשפט "שלא היה
- 31 יסוד להאשמה" או "שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת". הוראת סעיף 31(ג) לחוק בתי המשפט
- 32 אומרת שבנסיבות של ביטול הרשעה בעקבות משפט חוזר, רשאי בית המשפט "לתת כל צו הנראה
- 33 בעיניו כדי לפצות נידון שנשא את עונשו או חלק ממנו".

16 נובמבר 2014

ת"פ 98-4159 מדינת ישראל נ' לזרובסקי

- 1
- 2 יש בדינו פסיקה מעטה על היחס שבין הוראת סעיף 80 לחוק העונשין, לבין הוראת סעיף 31(ג) לחוק
- 3 בתי המשפט. החלטה של בית המשפט המחוזי בנצרת [ב"ש (נצ) 284/03 ברנס נ' מדינת ישראל]
- 4 והחלטה של בית המשפט המחוזי בתל אביב [תפ"ח 4063/98 הררי נ' מדינת ישראל (פרשת
- 5 מע"צ"י)] מגלמות שתיהן השקפה שיש לקרוא בהוראת סעיף 31(ג) לחוק בתי המשפט את הדרישות
- 6 והתבחינים הגלומים בהוראת סעיף 80 לחוק העונשין.
- 7
- 8 לפי השקפה זו, יפסוק בית המשפט פיצוי לנאשם שזוכה בעקבות משפט חוזר או שכתב האישום שלו
- 9 בוטל כתוצאה מהליכי משפט חוזר, אם ראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה מעיקרה או
- 10 בהתקיים "נסיבות מצדיקות אחרות". לטיבן של "נסיבות מצדיקות אחרות" מצויה בדינו פסיקה
- 11 רחבה למדי של בית המשפט העליון שבאורח כללי שוקלת את התנהלות גורמי אכיפת החוק,
- 12 הימשכות בלתי סבירה של המשפט, השלכות ההליך הפלילי על הנאשם, סבל חריג ועינוי דין חמור,
- 13 פגיעה בבריאות, בפרנסה או במשפחה של הנאשם ועוד כיוצא באלה [ע"פ 1986/11 פלוני נ' מדינת
- 14 ישראל; רע"פ 960/99 מקמילן נ' מדינת ישראל].
- 15
- 16 השקפתי שונה. לדעתי עילת פיצוי לפי סעיף 31(ג) לחוק בתי המשפט מתגבשת בנסיבות של זיכוי או
- 17 ביטול כתב אישום בעקבות משפט חוזר. אין מקום לשקילת השאלה האם מעיקרה היה יסוד
- 18 להאשמה ואף לא את שאלת קיומן של "נסיבות מצדיקות אחרות". למסקנה זו הגעתי על פי הציורף
- 19 של שלושת הטעמים הבאים: (1) נוסח החוק; (2) מועד חקיקת החוק; (3) ההשלכות המיוחדות של
- 20 משפט חוזר.
- 21
- 22 סעיף 31(ג) לחוק בתי המשפט אינו מזכיר כל עיקר את התנאים הקבועים בסעיף 80 לחוק העונשין.
- 23 למקרא סעיף 31(ג) כשהוא לעצמו, ברי שתנאי סעיף 80 לחוק העונשין אינם נדרשים בו. היית יכול
- 24 לומר שלשם יצירת מתאם (קוהרנציה) בין הדינים (חוק בתי המשפט וחוק העונשין), מן הראוי למלא
- 25 את החסר כך שתוכנה של הוראת סעיף 31(ג) יעלה בקנה אחד עם תוכנו של סעיף 80. לדעתי, אין זו
- 26 מסקנה הכרחית. חוק בתי המשפט [נוסח משולב] ראה אור שבע שנים לאחר שנחקק חוק העונשין.
- 27 המחוקק של חוק בתי המשפט ראה לנגד עיניו את הוראת סעיף 80 לחוק העונשין ובכל זאת לא
- 28 אימץ אותה לחיקו של החוק המאוחר ולא בכדי. הליכי משפט חוזר הם הליכים חריגים המתקיימים
- 29 דרך כלל לאחר שפסק הדין המרשיע היה לפסק חלוט ולאחר שהנאשם שהורשע נשא את עונשו.
- 30 ברוב המקרים, עד שמתקבלת החלטה בדבר משפט חוזר, מיצה ההליך הפלילי את עצמו, לרבות
- 31 בדרך של ערעור לכל דרגותיו. אם לאחר כל זה מתקבלת החלטה בדבר קיומו של משפט חוזר
- 32 והמשפט החוזר מוליד לזיכוי הנאשם או לביטול כתב האישום נגדו, חזקה היא שהנאשם עבר עינוי
- 33 דין וסאת ייסורים קשים ביותר. חזקת ייסורים ועינוי דין זו מובנית בתוך הוראת סעיף 31(ג) לחוק

16 נובמבר 2014

ת"פ 98-4159 מדינת ישראל נ' לזרובסקי

- 1 בתי המשפט. בשים לב לכך, אין לומר שמתקיים חוסר מתאם בין סעיף 80 לחוק העונשין, לבין סעיף
- 2 31(ג) לחוק בתי המשפט. המצב המגולם בסעיף 31(ג) לחוק בתי המשפט הוא כשלעצמו "נסיבה
- 3 מצדיקה" לתשלום פיצוי, היינו המשפט החוזר על השלכותיו הוא "מקרה פרטי" של נסיבות שהיו
- 4 מצדיקות תשלום פיצוי בהתאם לסעיף 80 הנ"ל.
- 5
- 6 **יישום הדין**
- 7 על פי המסקנה האמורה, אין טעם לשאול האם היה מעיקרה יסוד לאישום או לא, ואין טעם לברר
- 8 האם המקרה הפרטי דנן מגלם "נסיבות מצדיקות אחרות". די בעובדה שהמבקש זוכה בעקבות
- 9 משפט חוזר (הזיכוי היה במסגרתו של ערעור על הרשעה במשפט חוזר) כדי שתגבש ממנה ובה
- 10 זכותו לפיצוי.
- 11
- 12 אפילו לא תאמר כך, נראה לי ששקילת עניינו של מבקש זה לפי אמות המידה של סעיף 80 לחוק
- 13 העונשין הייתה מוליכה לתוצאה דומה בדבר זכות לפיצוי. באחת הפרשות ציינתי את השקפתי
- 14 שבעיקרון יש מקום לפצות נאשם שזוכה, יהא טיבו של הזיכוי אשר יהא (פרט לנסיבות מסוימות).
- 15 יש הכרח בסיסי, לשם קיום סדר חברתי תקין, להעמיד נאשמים לדין אם קיים מערך ראיית הולם.
- 16 אולם זיכוי של הנאשם בדין מקים הכרח בסיסי שווה ערך של שיפוי בגין הוצאות שנכפו על הנאשם
- 17 בלי "אשם" מצדו [ת"פ (תל אביב) 13102-05-11 מדינת ישראל נ' ספיאשוילי וראו גם הערות בתוך
- 18 ע"פ 7826/96 רייש נ' מדינת ישראל וכן ע' דקל, "הזכאי זכאי לפיצויים?" עלי משפט, ט', תשע"א,
- 19 523, 549]. אולם סקירת פסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו מגלה תמימות דעים שזכות הפיצוי
- 20 מכוח סעיף 80 לחוק העונשין אינה מתגבשת כתוצאה מפסק זיכוי, יהא טיבו אשר יהא [ע"פ
- 21 4466/98 דבש נ' מדינת ישראל].
- 22
- 23 המבקש זוכה מחמת הספק, "ספק ממשי", כלשון בית המשפט העליון. אולם הזיכוי בא לעולם
- 24 לאחר שנות ייסורים ועינויי דין. המבקש נשא עונש מאסר ארוך. עולמו חרב עליו. הוא ניזוק פיזית
- 25 ונפשית. דרכו היטלטלה בין ערכאות שונות. גם לאחר שהחל לחדור אור אל קצה המנהרה החשוכה
- 26 שבה הילכה דרכו (החלטת בית המשפט העליון בדבר קיום משפט חוזר), שב בית המשפט המחוזי
- 27 והרשיעו בדין. כל זה בשעה שנאשם אחר נמצא זכאי על יסוד עדות דומה של אותו מתלונן שהלך
- 28 כלפי המבקש. על הסבל הפיזי והנפשי שנגרם משהות בבית האסורים נוספה גם תחושת ההשפלה
- 29 וחוסר האונים כתוצאה מן העובדה שבתי המשפט דיברו בשני לשון, באופן שהפלה את המבקש
- 30 לרעה ביחס לנאשם האחר.
- 31
- 32 אם לא ניתן לראות בדרך החתחתים שעבר המבקש בסיס לפיצוי בגדרן של "נסיבות מצדיקות
- 33 אחרות", לא ידעתי נסיבה מצדיקה מהי.

16 נובמבר 2014

ת"פ 4159-98 מדינת ישראל נ' לזרובסקי

- 1
- 2 באי כוח המדינה טוענים (טענה שחוזרת ונטענת כל אימת שמתעוררת שאלת פיצוי לנאשם שזוכה)
- 3 שהחלטת פיצוי עשויה לפתוח פתח לתביעות רבות ולפיכך יש בה כדי להטיל נטל תקציבי כבד על
- 4 מערכת המשפט ובתורה גם לגרום לרתיעה מפני הגשת כתבי אישום או ניהול הליכים פליליים
- 5 מחשש שבמקרה של זיכוי יוטל נטל כספי כבד על תקציב המדינה.
- 6
- 7 גישה זו אינה שוקלת את המשמעויות הכלכליות של המשפט הפלילי. גישה כלכלית למשפט
- 8 הפלילי מנתחת את העלויות של הפשיעה מצד אחד, ואת העלויות של האכיפה מצד שני. אולם ניתוח
- 9 כלכלי של המשפט עשוי להביא בחשבון שיש תועלות שונות ועלויות שונות שמהן צריך להתעלם
- 10 בעיצוב ההסדרים הפליליים. כך למשל יש להביא בחשבון לא רק את מחירי האכיפה ואת העלויות
- 11 התקציביות הישירות של המשפט הפלילי, אלא גם את המחיר המגולם בהרשעת החף ובחשלוות
- 12 שיש להרשעה כזו הן על הפרט והן על הציבור, בין היתר במונחים של אמון הציבור בבית המשפט. זו
- 13 הסתכלות בשאלה הכלכלית בממד רחב ולא דרך חרך צר של עלויות ישירות של ההליך¹.
- 14
- 15 עולה מן המקובץ מסקנתי שהתגבשה זכותו של המבקש לפיצוי בגדרו של סעיף 31(ג) לחוק בתי
- 16 המשפט.
- 17
- 18 **שיעור הפיצוי**
- 19 סעיף 31(ג) לחוק בתי המשפט מניח את היקפו של הפיצוי לשיקול דעתו של בית המשפט. העדרם של
- 20 מדדים וערכים מוגדרים מקשה מאוד על קבלת ההחלטה השיפוטית. מי מדד בשעלו את סאת
- 21 ייסוריו של אדם שנכלא לאורך שנים בלי עוול בכפיו ומי תכן בפלס את השלכותיה הקשות של
- 22 הרשעת שווא על חייו של המבקש גם לאחר צאתו את שערי בית האסורים.
- 23
- 24 נראה לי שהמדדים הקבועים בסעיף 80 לחוק העונשין עשויים לשמש יתד ופינה לקביעת שיעור
- 25 הפיצויים. סעיף 80 מפנה לערכים כספיים מסוימים. כיוון שערכים אלה מתייחסים למצב
- 26 ה"שגרתית" שבמסגרתו אדם זוכה לתשלום פיצוי בשל תקופת מאסר או מעצר לאחר שזוכה בהליך
- 27 הדיוני או בהליך ערעור "רגילים", נראה שמי שנמצא זכאי לאחר הליכים כפולים, משולשים ואף
- 28 מרובעים (כבעניינו), זכאי לפיצוי על פי מכפלה כלשהי של ערכי סעיף 80 לחוק העונשין.
- 29

¹ לתכלית הניתוח הכלכלי של המשפט הפלילי ראו את הפרק על משפט פלילי מאת פרופ' אלון הראל בתוך הגישה הכלכלית למשפט (פרופ' אוריאל פרוקצ'יה – עורך) (2012), 637. אעיר כי הגישה הרחבה היא פועל יוצא של התיאוריה הכלכלית הניאו-קלאסית ושל "הכלכלה ההתנהגותית" גם יחד (ראו שם, עמוד 641-640).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 נובמבר 2014

ת"פ 4159-98 מדינת ישראל נ' לזרובסקי

- 1 בדיקו עבר המבקש פעמיים הליך בירור כתב האישום בערכאה הדיונית (בית המשפט המחוזי),
- 2 ופעמיים נבחן עניינו בערכאת הערעור בבית המשפט העליון. נוסף לכך נוהל הליך של בקשה לקיום
- 3 משפט חוזר. לפיכך, נראה לי שיש להעניק למבקש פיצוי שהוא בגדר כפל סכום הפיצוי המרבי לפי
- 4 סעיף 80 לחוק העונשין.
- 5
- 6 המבקש נכלא בפועל לתקופה של שנתיים ושמונה חודשים (970 ימים). הסכום המרבי לתשלום לפי
- 7 תקנות העונשין הוא 1/25 של שכר חודשי ממוצע במשק, כפול מספר ימי המאסר. השכר החודשי
- 8 הממוצע הוא 8,955 ש"ח. חישוב הסכומים הוא, אם כן, כדלקמן: $8,955/25 * 2 * 970 = 694,908$.
- 9 הסכום שיש לשלם למבקש בשל המאסר הוא, בעיגול 700,000 ש"ח.
- 10
- 11 המבקש נדרש לששה הליכים נפרדים (פעמיים הליך דיוני, פעמיים הליך של ערעור, בקשה לקיום
- 12 משפט חוזר והבקשה דנן). על פי תחשיב שמרני מסתכמות הוצאות המשפט שלו בסכום של 100,000
- 13 ש"ח.
- 14
- 15 על המשיבה לשלם למבקש סך 800,000 ש"ח בצירוף ריבית והצמדה מיום פסק הדין המזכה ועד
- 16 ליום התשלום בפועל.
- 17
- 18
- 19 ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ה, 16 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.
- 20
- 21
- 22 דר' עודד מודריק, שופט, סגן נשיאה

